

Громадська організація
«Київський економічний науковий центр»

**ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ ІННОВАЦІЇ
ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ»**

4-5 квітня 2014 року

ЧАСТИНА II

Київ
2014

УДК 330.34(063)
ББК 65.0я43
Е 45

Економічні та соціальні інновації як фактор розвитку економіки:
збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ,
4-5 квітня 2014 р.). У 4-х частинах. – К.: ГО «Київський економічний
науковий центр», 2014. – Ч. 2. – 120 с.

УДК 330.34(063)
ББК 65.0я43
Е 45

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

© Колектив авторів, 2014
© Київський економічний науковий центр, 2014

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 2. ФІНАНСИ, ГРОШІ ТА КРЕДИТ

Федоренко Н. О. УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА	6
Фурман І. В., Кочергіна О. Ю. ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ МІЖНАРОДНОГО ЛІЗИНГУ	9
Фурман І. В., Кушнір В. А. ЛОНДОН, ЯК ОДИН З ПРОВІДНИХ ЗОВНІШНІХ ВАЛЮТНО-ФІНАНСОВИХ РИНКІВ СВІТУ	12
Хімійчук Г. М., Ворошан А. Д. ЗОВНІШНІЙ ДЕРЖАВНИЙ БОРГ УКРАЇНИ: ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ ТА НАПРЯМКИ НІВЕЛЮВАННЯ	15

СЕКЦІЯ 3. ЕКОНОМІКА, ОРГАНІЗАЦІЯ І УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ, ГАЛУЗЯМИ, КОМПЛЕКСАМИ

Алексеева Н. И., Мацкевич Н. А. ЭФФЕКТИВНОСТЬ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦИАЛА ПРЕДПРИЯТИЯ И ПОДХОДЫ К ЕГО ОЦЕНКЕ	18
Алексеева Н. И., Мацкевич Н. А. ФІНАНСОВЕ ПЛАНУВАННЯ – СКЛАДОВА ЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА	20
Алексеева Н. И., Красюкова А. С. ФІНАНСОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПІДПРИЄМСТВА ТА ЙОГО ОЦІНКА	22
Алексеева Н. И., Красюкова А. С. ПІДХОДИ ДО ПЛАНУВАННЯ ПРИБУТКУ ПІДПРИЄМСТВА	25
Білич А. В. ВАРТІСНО-ОРІЄНТОВАНЕ УПРАВЛІННЯ У СИСТЕМІ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АГРАРНОГО ПІДПРИЄМСТВА	28
Борщ І. В. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ	32
Гринюк І. М. ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ДЕБІТОРСЬКОЇ ТА КРЕДИТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТЕЙ	35
Гришук Н. В. РОЛЬ КОМПЛЕКСНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІАГНОСТИКИ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА	38
Данкевич В. Є. РОЗВИТОК ОРЕНДНИХ ВІДНОСИН У СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ	40
Данкевич Є. М. ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ІНСТИТУТІВ АГРАРНОГО РИНКУ В УМОВАХ МІЖГАЛУЗЕВОЇ ІНТЕГРАЦІЇ	44
Драгунова А. В. ПОРІВНЯНИЙ АНАЛІЗ МЕТОДОЛОГІЙ ARIS- EERP ТА IDEF3	47
Дюлай О. С. ПРОГНОЗУВАННЯ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА ЗА ДОПОМОГОЮ ІНСТРУМЕНТІВ ФІНАНСОВОГО АНАЛІЗУ	50
Зубар І. В., Зваричук Т. Г. ПЕРСПЕКТИВИ ВИРОБНИЦТВА ТВЕРДОГО БІОПАЛИВА В УКРАЇНІ	53
Зеліско І. М. БІОЕКОНОМІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ РОЗВИТКУ АГРАРНИХ ФОРМУВАНЬ УКРАЇНИ	56

Змерла Т. І. СТРУКТУРА ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ	59
Ігнашкіна Т. Б., Шура Н. О. НЕОБХІДНІСТЬ ЗАЛУЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В АГРАРНЕ ВИРОБНИЦТВО	62
Ключнікова Н. М. «MASS MEDIA» ЯК ПОСЕРЕДНИК КОМУНІКАЦІЇ АГРАРНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ	66
Коваленко Г. С., Короткова Н. С. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ РОЗРАХУНКІВ З ПОСТАЧАЛЬНИКАМИ ТА ПОКУПЦЯМИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ МАЛОГО БІЗНЕСУ	68
Лисенко І. А. БЮДЖЕТУВАННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ЙОГО РОЗВИТКУ У КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ФІНАНСОВОГО ПЛАНУВАННЯ	70
Недря Т. С., Голей Ю. М. ПОТРЕБА ЯКІСНОГО ТА ЕФЕКТИВНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ У ТУРИСТИЧНІЙ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ	74
Нещипоренко О. М. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЗРОЩЕННЯ В УКРАЇНІ	77
Собко О. М. КРЕАЦІЯ ІННОВАЦІЙНОГО КАПІТАЛУ ЯК КЛЮЧОВОГО ЕЛЕМЕНТУ КОЛЕКТИВНОГО ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА: ПРОБЛЕМИ І ШЛЯХИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	80
Табенська О. І., Липко К. В. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ	83
Угоднікова О. І., Ільашенко В. В. ОЦІНКА ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ БУДІВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА	86
Файвішенко Д. С. ЕКОНОМІЧНІ ІННОВАЦІЇ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ПРОДОВОЛЬНОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ	88
Федорко Ю. І. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЄВРОПЕЙСЬКОГО РИНКУ ВОДОЧИСНОГО ОБЛАДНАННЯ	90
Філяк М. С. ФУНДАМЕНТАЛЬНИЙ ВИБІР – ЕКОНОМІКА СЕРЦЯ ЧИ ЕКОНОМІКА ВОВКІВ?	94

СЕКЦІЯ 4. РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

Бабух І. Б. ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ БЮДЖЕТНИМИ РЕСУРСАМИ МІСТ	98
Губська Н. В. ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВЛЕКАТЕЛЬНОСТЬ ДОНЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ	101
Зейналова К. З. ОСНОВНЫЕ СЛАГАЮЩИЕ УСТОЙЧИВОГО СОЦИАЛЬНО-ЭКОНОМИЧЕСКОГО РАЗВИТИЯ АЗЕРБАЙДЖАНА	104
Чубарь О. Г. ОКРЕМІ ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО КЛАСИФІКАЦІЇ ІНСТРУМЕНТІВ РЕГІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ	108

Фурман І. В.
кандидат економічних наук,
доцент кафедри фінансів та кредиту

Кочергіна О. Ю.
студентка

*Вінницький національний аграрний університет
м. Вінниця, Україна*

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ МІЖНАРОДНОГО ЛІЗИНГУ

В умовах глобалізації світової економіки сфера послуг набуває найдинамічнішого розвитку та стає одним із впливових чинників, від яких залежить зростання економіки, підвищення конкурентоспроможності країни на світових ринках, покращення добробуту населення. Особливу роль в цьому процесі відіграють окремі види послуг, зокрема послуга міжнародного лізингу.

Міжнародний лізинг – це договір лізингу, що укладається суб'єктами лізингу, які перебувають під юрисдикцією різних держав, або якщо майно чи платежі перетинають державні кордони. Початковою формою міжнародного лізингу став cross-border (від англ. cross – через, border – кордон) лізинг [2].

Існує дві форми міжнародного лізингу:

– операційний (експлуатаційний) лізинг – здійснюється на підставі двох або багатосторонніх угод (договір купівлі-продажу, договір майнового найму). За договором купівлі-продажу лізингова фірма придбає у свою власність, зазвичай на прохання майбутнього наймача, обладнання спеціально для наступної здачі майна у найом, а потім за договором найму (лізингу) майно передається промисловій фірмі для використання.

– фінансовий (інвестиційний, чистий) лізинг – відмінністю його є те, що у ньому беруть участь три сторони (фірма, виробник обладнання, лізингова компанія й фірма, користувач обладнання). Різницею між договором лізингу й кредиту є те, що у випадку кредиту право власності виникає у боржника, а у випадку лізингу – у лізингодавця [1].

У міжнародній практиці розрізняють три основні види лізингу за терміном:

1. Довгостроковий (фінансовий) – з наданням устаткування на термін 3-5 років і більше (за деякими видами до 15-20 років), одержав назву «лізинг».
2. Середньостроковий – термін від 1 до 5 років, одержав назву «хай ринг».
3. Короткостроковий – від декількох годин, днів, місяців до одного року, одержав назву «рейтинг».

Також існує досить велика кількість видів міжнародного лізингу в залежності від певних класифікаційних ознак, які охоплюють і склад учасників угоди, об'єкт лізингу, відносини між учасниками і розподіл обов'язків, спосіб фінансування об'єкта лізингу, характер лізингових платежів, намірів учасників лізингової угоди тощо [2].

За складом учасників угоди:

– Прямий міжнародний лізинг – являє собою угоду, де всі операції здійснюються між комерційними організаціями з правом юридичної особи з

двох різних країн. Привабливість цього виду лізингу полягає в такому: лізингодавець має можливість одержати експортний кредит у своїй країні і тим самим розширити ринок збуту власних товарів і послуг; орендатор забезпечує повне фінансування використання сучасних машин, устаткування і прискорене технічне переоснащення виробництва.

– Транзитний (непрямий) міжнародний лізинг – лізингова операція, в якій лізингодавець однієї країни бере кредит чи купує необхідне устаткування в іншій країні і постачає його орендатору, котрий перебуває в третій країні.
За об'єктами лізингу:

– Лізинг рухомого майна – лізинг транспортних засобів (літаків, пароплавів, залізничних вагонів, цистерн, тракторів, комбайнів, автомобілів), які не мають прив'язки до нерухомих об'єктів і майна, що переміщується.

– Лізинг нерухомості – лізинг споруд, виробничих підприємств, технічних засобів, будівель, інших засобів комунікації та іншого нерухомого майна, що має стабільну територіальну прив'язку.

– Лізинг майна, що вже було в експлуатації.

– Груповий (великомасштабний) лізинг, або «біг-тікет-лізинг» – лізинг, що застосовується в оренді майнових комплексів або дорогого майна (заводів, бурових установок, літаків, суден) і є різновидом лізингу нерухомості.

За характером взаємодії між сторонами лізингової угоди:

– Чистий лізинг – основні зобов'язання з обслуговування майна бере на себе лізингоодержувач.

– Мокрий лізинг з повним набором послуг (повний) – обов'язкове повне технічне обслуговування обладнання, його ремонт, страхування та інші операції бере на себе лізингодавець.

– Лізинг з частковим набором послуг передбачає завчасно обумовлений поділ функцій з технічного обслуговування об'єкта лізингу між сторонами угоди.

Також міжнародний лізинг може поділятися за способом фінансування придбання об'єкта лізингу: лізинг за рахунок власних коштів, він передбачає використання власного капіталу для фінансування лізингових програм; лізинг за рахунок залучених коштів (пайовий) – передбачає залучення лізинговими компаніями позичкових коштів для фінансування великих і дорогих лізингових проектів; роздільний лізинг (leveraged leasing), або лізинг з частковим фінансуванням лізингодавцем – передбачає оплату предмету лізингу на рівні 75-80% за рахунок власних коштів лізингодавця, а решта суми – за рахунок позики [3, с. 148].

За характером лізингових платежів:

– Лізинг із грошовим платежем – всі платежі здійснюються в грошовій формі.

– Лізинг із компенсаційним платежем – платежі здійснюються у вигляді поставки товарів, вироблених на лізингованому обладнанні або у вигляді надання зустрічних послуг.

– Лізинг із змішаним платежем – поєднуються перелічені в перших двох випадках форми оплати.

За наміром учасників лізингової угоди:

– Терміновий лізинг – угода укладається на один термін.

– Поновлювальний (револьверний) лізинг – угода продовжується після закінчення першого терміну контракту.

Міжнародний лізинг має позитивні і негативні моменти для сторін, що беруть участь у ньому.

Переваги лізингу для лізингоотримувача полягають у тому, що обслуговування і ремонт можуть здійснюватися власником, а платежі можуть проводитися не одноразово, а частинами і в узгоджені терміни. Лізинг кращий для лізингоотримувача і з точки зору оподаткування;

Перевагами лізингу для лізингодавця є зниження ризику порівняно з банківськими позиками, що надаються, а завдяки тісним контактам з виробниками з'являються нові можливості для розширення ділової співпраці;

Лізинг має певні переваги і для постачальника. Підприємство одержує додаткові канали збуту своєї продукції; з'являється можливість на якийсь час позбавитися невживаного устаткування та можливість зняття ризику можливого неплатежу [4, с. 97].

Разом з позитивними моментами, існують і негативні сторони лізингу:

1) Лізинг припускає тимчасове користування майном і не створює право власності.

2) Лізинг з коротким терміном користування може виявитися економічно не виправданим для лізингоотримувача.

3) Після закінчення терміну лізингу залишкова вартість устаткування повертається власнику.

4) Лізинг може виявитися дорожчим, ніж отримання позикових коштів на купівлю устаткування [3, с. 144].

Міжнародний лізинг швидко розвивається не тільки в розвинених країнах, але й в країнах, що розвиваються, а також в країнах з перехідною економікою. Загальними рисами сучасного розвитку лізингу в світі є: щорічне зростання світового обсягу міжнародних лізингових операцій; лідируючі позиції обчислювальної техніки серед інших лізингованих товарів; збільшення в лізингових угодах товарів сервісної групи; існування безперечних країн-лідерів по обсягу лізингових операцій в кожному регіоні світу; існування регіональних особливостей розвитку міжнародного лізингу. Вивчення досвіду застосування міжнародних лізингових операцій в іноземних державах сприятиме його впровадженню та активізації в Україні [3, с. 147]. В умовах економічної кризи в Україні, яка спостерігається в даний період, коли практично зупинилося фінансування капіталовкладень в оновлення основних засобів у зв'язку з недостатністю прибутку підприємств і значним зменшенням виробництва, лізинговий метод фінансування інвестицій є найбільш доцільним і може сприяти збереженню ліквідності більшості підприємств України.

Отже, можна зробити висновок, що міжнародний лізинг є одним із перспективних методів покращення економіки в Україні, зокрема малого та середнього бізнесу. Але в нашій державі існують певні перешкоди для подальшого розвитку даного виду міжнародних економічних відносин. Тому для забезпечення розвитку міжнародного лізингу в Україні потрібно по-перше,

удосконалити законодавчу базу, тобто привести її у відповідність до міжнародних норм лізингу. По-друге, запровадити інвестиційні податкові пільги при імпорті високотехнологічного обладнання в Україну. І по-третє, створення лізингових фондів для сприяння лізингу у пріоритетних галузях промисловості.

Література:

1. Прокопенко О.В. Аналіз використання міжнародного лізингу в контексті підвищення ефективності трансферу технологій на прикладі агропромислового комплексу / О.В. Прокопенко, В.Ю. Школа, В.А. Омеляненко // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2013. – № 3. – С. 185-199.
2. Офіційний сайт компанії «Євро Лізинг» / [Електронний ресурс]: Режим доступу: <http://www.lease.com.ua/>.
3. Про лізинг: Закон України від 16 грудня 1997 року // Закон України. – Т. 3. – К., 1999. – С. 144-151.
4. Смірнов А. Лізингові операції / А. Смірнов. – М.: Консалт-банк, 2009. – 136 с.

Фурман І. В.

кандидат економічних наук,
доцент кафедри фінансів та кредиту

Кушнір В. А.

студентка

Вінницький національний аграрний університет
м. Вінниця, Україна

ЛОНДОН, ЯК ОДИН З ПРОВІДНИХ ЗОВНІШНІХ ВАЛЮТНО-ФІНАНСОВИХ РИНКІВ СВІТУ

Об'єктивною основою становлення міжнародного фінансового ринку стали розвиток міжнародного поділу праці, інтернаціоналізація суспільного виробництва, концентрація і централізація фінансового капіталу. Відносно нове явище у світовій економіці – поява в післявоєнний час у міжнародній валютно-кредитній сфері міжнародних фінансових центрів, у тому числі в країнах, що розвиваються. Саме поняття міжнародного (світового) фінансового центра є похідним від поняття міжнародного ринку позичкових капіталів, тому що формування міжнародних фінансових центрів означає відокремлення щодо невеликого числа міжнародних фінансових ринків, на яких здійснюється інтернаціональна фінансово-кредитна діяльність, мобілізуються і перерозподіляються кредитні ресурси і відбуваються різноманітні валютні операції. Нині міжнародний фінансовий ринок – це величезні фінансові центри, які мобілізують і перерозподіляють у всьому світі значні обсяги фінансових ресурсів. У цих центрах здійснюється переважна більшість усіх міжнародних валютних, депозитних, кредитних і страхових операцій [1, с. 128].

В даний час існує два види світових фінансових центрів: одні виникли на базі національних ринків капіталу (у закордонній літературі їх називають ринками іноземного капіталу), інші – на базі міжнародних ринків капіталу. Хоча перші з'явилися раніше, нині вони мають підлегле значення. Переважна ж більшість

ДЛЯ НОТАТОК

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

**«ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ ІННОВАЦІЇ
ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ»**

м. Київ, 4-5 квітня 2014 року

ЧАСТИНА II

Редактор, коректор – А.В. Білий
Технічний редактор, комп'ютерна верстка – О.А. Головка

Видано за авторською редакцією.
Здано в роботу 01.04.2014 р. Підписано до друку 01.04.2014 р.
Формат 60x84/16. Папір офсетний. Гарнітура «Літературна».
Цифровий друк. Ум.-друк. арк. 6,98. Зам. № 1403-14. Тираж 150 прим.
Ціна договірна.
Віддруковано з готового оригінал-макету: ФОП Головка О.А.
Моб.тел: +38 099 414 86 36

Printed in Ukraine